

lade sig gøre, at der er penge til det. Det er altså stadig væk økonomien, der er en forudsætning for, at vi kan etablere et godt miljø.

Der er mange ting i det her, og når man sådan går ned i enkelte sager, er der selvfølgelig også mange ting i SF's ageren igennem de senere år, der kan undre. Man beskriver her en række ting, f.eks. vedvarende energi, energibesparelser og for den sags skyld også trafik.

Hvis vi starter med trafik, så har jeg undret mig meget over, at lige netop et forslag fra Venstre og De Konservative og Fremskridtspartiet om at afsætte midler til fremstilling af bioætanol og biodiesel gang på gang er blevet skudt ned med SF's hjælp. Det er sådan nogle ting, der ikke rigtig hænger sammen i problematikken, men det kan hr. Jes Lunde måske give en forklaring på.

Jeg ser også nogle muligheder for, og det eksisterer vel også i dag både i amter og kommuner, at man kan iværksætte nogle beskæftigelsesprojekter med oprydning efter fortidens synder, noget, jeg er en del optaget af, altså de punktforureninger, der er ude i vores natur, og vi er på en eller anden forunderlig vis endnu ikke kommet nærmere en løsning af, hvordan vi får grebet en oprydning an, uden at de nuværende lodsejere bliver idømt voldsomme bøder eller på anden vis dømt for forsømmelse af deres forpligtelser. Her tænker jeg specielt på miljøforureninger, der faktisk har fundet sted efter dette høje Tings forskrifter om, hvordan man skulle behandle f.eks. kemikalierester og andet. Den slags ting kunne man se positivt på.

Problemet med hele forslaget er set fra Venstres synspunkt, at man her blander en styrkende masse ting sammen, som for mig at se umiddelbart vil berøre sandsynligvis et sted mellem 40 og 50 forskellige lovforslag, hvor de egentlig sådan isoleret set bliver behandlet i forvejen.

Ellers er jeg faktisk enig med regeringen i, at SF's bøn er blevet hørt i denne forbindelse. Der er ingen tvivl om, at indførelse af grønne afgifter og dette kæmpe administrations- og kontrolapparat, man her har stablet på benene, i høj grad imødekommer det ønske, som SF her beder om at få opfyldt. Masser og atter masser af mennesker får i de kommende år nye job, som, hvis det havde været Venstre og andre, der skulle have lavet miljøregulering, nok ikke havde figureret.

Der er masser af grønne job, som regeringen har skabt med de grønne afgifter, så jeg synes egentlig, at SF allerede har opnået det, SF ville med forslaget.

Dermed må jeg også sige på Venstres vegne, at vi ikke umiddelbart kan tiltræde forslaget, som det foreligger her.

Niels J. Langkilde (KF):

Da Det Konservative Folkepartis ordfører, hr. Frank Dahlgaard, ikke kan være til stede, har jeg lovet på hans vegne at sige følgende:

I miljøsammenhæng er genbrug en god ting. Det gælder imidlertid ikke dette forslag. Det foreliggende forslag fra SF er jo en genfremsættelse af et tidligere fremsat og drøftet forslag.

I Det Konservative Folkeparti har vi ikke ændret syn på forslaget. Vi mener fortsat, at det først og fremmest har til hensigt at pudse SF's miljøprofil. Det er til ære for SF's vælgere, og dem håber man måske også at lokke nogle flere til sig af. Vi mener fortsat, at selv om der er mange velmenende og miljørigtige intentioner i SF's forslag, er det ikke vejen frem, hverken når det gælder forbedring af miljøet, eller når det gælder om at få flere mennesker i arbejde. Vi skal ikke løse miljøproblemerne ved planøkonomisk styring eller ved kunstige tilskudsordninger og heller ikke ved at pålægge erhvervslivet flere såkaldte grønne afgifter, som i virkeligheden er røde skatter.

Det Konservative Folkeparti ønsker miljøproblemerne tacklet på en måde, der er i overensstemmelse med det frie marked. De fulde omkostninger ved varens produktion skal indregnes i varens priser, som forbrugeren må betale på det frie marked. Miljøtiltag sikres nemlig bedst ved tilpasning til markedsøkonomiske vilkår.

SF's forslag koster mange penge, men hvordan skal det hele finansieres? Det er stadig noget uklart, og det er jo også typisk for forslag fra venstre side i Folketingssalen. Hvordan alle mulige forslag og ideer skal betales, bekymrer man sig ikke helt så meget om. Det ligger hen i det uvisse. Det er jo ingen kunst at ville løse alverdens miljøproblemer og så undlade at påpege, hvor det faktisk bliver overordentlig dyrt.

En del af finansieringen skal, så vidt det kan forstås, komme ved hjælp af sparede dagpenge til arbejdsløse, fordi flere kommer i arbejde på miljøområdet. Det lyder enkelt og rigtigt, navnlig for økonomisk ukyndige, men hvis staten ikke skal få færre udgifter, når man kommer i arbejde og færre går ledige, hvordan skal statens underskud så bringes ud af verden?